

[Anker Jørgensen]

Det synes jeg nok er værd at bemærke, når statsministeren nu fejer alle sagligt underbyggede økonomiske redegørelser og rapporter til side med ordene: passer ikke, duer ikke, væk!

Statsministeren sagde i første omgang, at meget er lykkedes, men ikke alt. Jeg vil sige: faktisk er meget lidt lykkedes, og meget er blevet alvorligt værre. Og det kan dokumenteres; det er ikke prognoser, men faktiske resultater, der viser, at der er meget, der er blevet værre.

Nu vil jeg ikke på alle områder male tingene så frygtelig sorte, for jeg mener stadig væk, at Danmark er et godt land, og at Danmark stadig er et velfærdssamfund – det velfærdssamfund, som vi i større eller mindre grad i fællesskab har bygget op, det eksisterer da bestemt endnu – men det, der er galt, er, at statsministeren og hans regering systematisk og desværre i samarbejde med de Radikale har gjort en hel del i retning af at lave hullerne i det sociale sikkerhedsnet større, så flere falder igennem og rent faktisk får det dårligere. Det burde statsministeren erkende, men det prøver han alligevel at fremstille på den stik modsatte facon, og det synes jeg ikke er hæderligt.

Det, der er galt, er ikke alene, hvad regeringen allerede har gjort, men tendensen i det, regeringen har gjort, og det er altså en forringelse af vilkårene for dagpengemodtagere, men også for den meget store gruppe af efterlønsmodtagere, de 90.000 mennesker her i landet, der er gået ud i et tidligt otium, og som nu må konstatere, at de vilkår, som var lovet dem i henhold til den lovgivning, der var, direkte er blevet forringet med omkring 17 pct.

Hvad er det i øvrigt, der skiller Socialdemokratiet og Det Konservative Folkeparti eller den borgerlige regering? Her vil jeg have lov til at nævne finansministeren. Både da finansministeren var i opposition og mindstanden også nu som minister, har han sagt, at Socialdemokratiets lighedspolitik er drevet for vidt, at tiden er løbet fra denne lighedsfilosofi. Det var, hvad finansministeren sagde under de duelmøder, der har fundet sted, og det er simpelt hen den konservative filosofi, som vi alle sammen godt ved er konservativ filosofi, og som man da ikke skal lægge skjul på: det går ikke med for stor lighed – der skal være forskel på folk, og den skal helst

være meget større, end den er øjeblikket. Og den er altså allerede blevet større. Filosofien er, at vi skal have større ulighed, endnu større afstande mellem befolkningsgrupperne, og det skal jeg love for at vi også rent faktisk har fået.

Det er ikke Socialdemokratiets politik; vi vil arbejde for større lighed og dermed også for større samarbejdsmuligheder imellem de forskellige befolkningsgrupper. Det mener jeg er vigtigt.

Der lægges megen vægt på at fortælle, at Socialdemokratiets økonomiske politik er utroværdig. Dertil vil jeg sige, at vi for det første vil føre en indkomstpøolitik, der selvfølgelig lægger en dæmper på den almindelige udvikling af indkomsterne; det skal bare ikke kun være for lønmodtagerne, men for alle indkomstgrupper. Vi ønsker, at den skal forhandles og ikke laves som et diktat hen over hovedet på eksempelvis lønmodtagerne. Hvis så det, regeringen havde lavet, havde medført en konkurrenceevneforbedring, men det har det ikke. Tværtimod er Danmarks erhvervslivs konkurrenceevne blevet forværret, og tilmed er vores andele på de internationale markeder også faldet. Den seneste 3-måneders rapport viser dette.

For det andet mener vi, det er nødvendigt og rigtigt med tilbageholdenhed i den offentlige sektor, men vi vil ikke acceptere, at man gør det på den skæve og ulige måde, som regeringen rent faktisk gør det på. Vi vil ikke acceptere, at man forringer vilkårene eksempelvis for efterlønsmodtagere, dagpengemodtagere og bistandshjælpsmodtagere og dermed forringer omsorgen, men heller ikke, at man forringer vilkårene for den almindelige danske folkeskole; man lægger ligesom op til, at det skal være mere attraktivt at søge ind på de private skoler.

For det tredje har vi fremsat konkrete forslag til opsparring. Under denne regering er opsparringen faldet enormt. Var det ikke sådan, at den borgerlige opposition i tide og utide snakkede om, at opsparringen var for lille i landet? Alligevel er det en kendsgerning, at opsparringen var langt højere før, end den er nu; opsparringen er med statsministerens egne ord faldet dramatisk, siden denne regering trådte til, og vi ligger i bunden i Europa.

Socialdemokratiet har fremsat konkrete forslag til en stærk øgning af opsparringen,